

РЕСУРСНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ТА РЕСУРСНИЙ ПОТЕНЦІАЛ ІННОВАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

© Дашковська І.Б., 2011

Тема ресурсного забезпечення інноваційної є надзвичайно актуальною в умовах сучасних глобалізаційних викликів. Комплекс науково-практичних досліджень, які стосуються даного питання є недостатніми і вимагають подальшого вивчення основних принципів і засад ресурсного забезпечення інноваційної діяльності підприємств з метою підвищення ефективності їх функціонування та конкурентоспроможності. Адже, в умовах мінливого середовища важливою умовою економічного зростання будь-якого підприємства, та країни, зокрема, стає інноваційна діяльність та її безперервне ресурсне забезпечення, яке має сприяти стабільному функціонуванню, випуску нової чи модифікованої продукції, впровадженню сучасних технологій виробництва, управління тощо.

Багато вчених досліджують ресурсне забезпечення через призму ресурсної концепції управління підприємством та його потенціал, зокрема (ресурсний, виробничий, економічний або інноваційний) [1, 2, 3, 4]. Як зазначає Волошин Л.І., «існують різні підходи до тлумачення цього поняття. Одні автори роблять наголос на наявності ресурсів, інші – на можливості їх використання» [5, с.147].

Проте потенціал є більш об'ємним поняттям порівняно з ресурсами і включає в себе останні. «Він відображає сукупність наявних і прихованих ресурсів. Перші слід ефективно використати, а другі мобілізувати» [6, с.94].

Н. Краснокутська аналізуючи поняття потенціалу зазначає, що «при становленні ресурсної теорії підприємства можна відмітити її спрямованість на інтравертне розуміння сутності потенціалу підприємства через синтез ресурсів і організаційних здібностей» [7, с.57].

Згідно тлумачного словника української мови потенціал це [8, с.630]:

- сукупність усіх наявних засобів, можливостей, продуктивних сил і т. ін., що можуть бути використані в якій-небудь галузі, ділянці, сфері;
- запас чого-небудь; резерв;
- приховані здатності, сили для якої-небудь діяльності, що можуть виявитися за певних умов.

А ресурси характеризуються наступними визначеннями [8, с.899]:

- запаси чого-небудь, які можна використати в разі потреби;
- засіб, можливість, якими можна скористатися в разі необхідності;
- грошові цінності, джерело фінансових доходів.

Також можна зустріти наступне тлумачення ресурсного забезпечення, згідно якого – це «пропозиція вихідних сировини і матеріалів, необхідних для виготовлення та експлуатації нової продукції, відповідає попиту або перевищує його» [3, с. 211].

Щодо потенціалу, то Головій В.М. зазначає, що йому властива триєдина сутність [9]:

(а) ресурсний рівень (ресурсний потенціал) – сукупність ресурсів, використовуваних у певних соціально-економічних формах для виробництва інноваційної продукції, що задовольняє суспільні потреби; упорядкована їх система у натуральному й вартісному вираженні, використовуваних для створення матеріально-технічної бази інноваційного середовища;

(б) результативний рівень – результат реалізації наявних можливостей;

(в) внутрішній рівень – здатність ефективно перетворювати ресурси на інноваційний продукт.

До основних складових потенціалу відносять: організаційно-управлінський, інтелектуальний, кадровий, фінансовий, ринковий, технологічний, інформаційний, інтерфейсний та науково-

дослідний, - які загалом і характеризують ресурси підприємства та можливість їх використання з метою інноваційного розвитку [3].

Тобто більшість науковців при вивченні інноваційного потенціалу спираються на ресурсний підхід, «в основу якого покладено питання про ресурси як джерела й одночасно обмеження здійснення будь-якої суспільної діяльності» [10, с. 142]. Адже, всі суб'єкти господарювання діють в умовах обмежених ресурсів, коли кожен з них володіє певним їх набором, які можуть становити як його конкурентні переваги, так і навпаки – становити загрозу, а принципова відмінність одного підприємства від іншого полягає в тому, що кожне з них володіє певним унікальним набором ресурсів, відповідно до яких і має відбуватися управління та підбиратися відповідна стратегія з врахуванням власних можливостей і потенціалу. Звідси ресурсне забезпечення й слід розглядати як одне з джерел конкурентних переваг підприємства, що й становить його потенціал.

1. Краснокутська Н.В. *Інноваційний менеджмент: [навчальний посібник]* / Краснокутська Н.В. – К.: КНЕУ, 2003. – 504 с. 2. Гришова І.Ю. *Адаптація моделі ринкової вартості щодо умов функціонування переробних підприємств АПК* / Гришова І.Ю. // *Облік і фінанси АПК*. – 2011. - №1. – С. 103-106. 3. *Проблеми управління інноваційним розвитком підприємства у транзитивній економіці* / За заг. ред. д.е.н., проф. С.М. Ілляшека. – Суми: ВТД «Університетська книга», 2005. – 582 с. 4. Новикова І.В. *Інноваційний потенціал підприємства: оцінка та фінансово-економічне забезпечення розвитку: Автореф. дис. канд. екон. наук: 08.06.01* / КНЕУ. – К., 2003. – 20 с. 5. Волошин Л.І. *Використання інноваційних ресурсів в Україні: проблеми та шляхи їх усунення* / Волошин Л.І. // *Наукові записки (серія «Економіка»)* - вип.15 - 2010.- с.145-151. 6. Свірський В. *Фінансовий потенціал: теоретико-концептуальні засади* / Свірський В. // *Світ фінансів*. – 2007. - № 3(14). – С.43-51. 7. Краснокутська Н. *Дефініція поняття «потенціал підприємства» в контексті розвитку мікроекономічної теорії* / Н. Краснокутська // *Вісник КНТЕУ*. – 2008. – № 5. – С. 54–64. 8. *Новий тлумачний словник української мови: у 4 томах: Т. 3 О-Р* / Уклад.: В. Яременко, О. Сліпушко. – К.: АКОНІТ, 2001. – 928 с. 9. Головій В.М. *Інноваційне підприємництво: сутність, потенціал* / В.М. Головій // *Вестник НТУ «ХПІ»*. - №58. – 2010. 10. *Методологія державного управління : словник-довідник* / [уклад.: В.Д. Бакуменко (кер. авт. кол.) ; за заг. ред. В.І. Лугового, В.М. Князева]. – К. : Вид-во НАДУ, 2004. – 196 с.